

[Arbejdsministeren]

Honoré beder om materialet, skal jeg sørge for, at han får det.

Glistrup (FP):

Hvis ministerens nærmere undersøgelser af, hvad der er den almindelige praksis i ministerens ministerium, skulle føre til, at den almindelige praksis er eller ved ministerens indgriben bliver, at man tilstiller den kristne fagbevægelse materialet, så vil jeg spørge, om ministeren også vil sørge for, at det på lige fod med den kristne fagbevægelse bliver tilstillet fremskridtsfolkenes faglige gruppe.

Arbejdsministeren (Auken):

Som det vil være hr. Glistrup bekendt, plejer vi at have en meget åben linje med hensyn til at give informationer videre vedrørende vores internationale samarbejde, og hvis hr. Glistrup også mener at have en fagbevægelse – ligesom jeg forstår der er en kristen fagbevægelse – så skal vi da gerne give hr. Glistrup de oplysninger, som jeg før stillede hr. Honoré i udsigt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Fra ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. 90, 99, 100, 128 og 138.

Melchior: spm. nr. 93.

Brusvang: spm. nr. 122.

Alfred Hansen: spm. nr. 123.

Ernst Schmidt: spm. nr. 125.

Mimi Jakobsen: spm. nr. 126.

Mette Groes: spm. nr. 127.

Burgdorf: spm. nr. 131.

Dohrmann: spm. nr. 133 og 150.

Maisted: spm. nr. 134.

Schak Nielsen: spm. nr. 142.

Glensgård: spm. nr. 151.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (13/10 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren sørge for, at der i den forretningsorden for landsskatteretten, der er under udarbejdelse, indsættes en bestemmelse om, at landsskatterettens kendelser skal ledsages af oplysning om eventuel uenighed om kendelsen?«

(Spm. nr. 90).

Begrundelse.

Landsskatteretten skal gennem sine afgørelser fortolke skattelovene for både myndigheder og borgere.

For begge parter vil det være af værdi at få oplysning om eventuel uenighed i landsskatteretten. Er der enighed ved kendelsens afgivelse, vil der for begge parter være mindre tilbøjelighed til at indbringe problemet for domstolene.

Selv om ministeren skulle indskrænke sin afgørelse til alene at omfatte en bestemmelse om, at der skulle gives oplysning om, at der havde været uenighed, ville det være værdifuldt for begge parter.

Og en bestemmelse om, at der blot skulle gives oplysning om uenigheden, ville ikke være tidrvørende for landsskatteretten.

Det ville være af større værdi, om en afgørelse ville gå ud på, at uenigheden skulle begrundes.

Landsskatteretten er en af vore mest betydningsfulde administrative ankeinstanser og har afgørende betydning for fortolkningen af lovgivningen på skatteområdet.

Det kan ikke være tilfredsstillende, at kendelser offentliggøres uden oplysning om eventuel uenighed.

Før vi fik ankeinstitutionen på det sociale område, var landsskatteretten indiskutabelt vor mest betydende administrative appelinstans, og gennemførelse af oplysninger om kendelserne blev dengang betegnet som den enkelthandling, der kunne bidrage mest til at sikre retssikkerheden for borgerne.

Besvarelse (24/10-78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Spørgsmålet om angivelse af dissens ved landsskatteretskendelser har været forelagt den tidligere minister for skatter og afgifter, der i et svar til spørgeren den 31. juli 1978 meddelte, at han agtede at indhente en udtalelse fra de berørte myndigheder.